

Patriarhul Daniel: Bucuria comuniunii Sfinților se dăruiește pelerinilor rugători

Cuvântul Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul României, adresat pelerinilor veniți la hramul Catedralei Patriarhale, sărbătoarea Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureștilor (25-29 octombrie 2019).

Mesajul a fost rostit vineri, la finalul Procesiunii Calea Sfinților.

Bucuria comuniunii Sfinților se dăruiește pelerinilor rugători

Prezența în aceste zile de sărbătoare, la București, a moaștelor *Sfintei Mucenițe Filofteia de la Curtea de Argeș* și ale *Sfântului Ierarh Dionisie, Episcopul Cetății Albe*, din Republica Moldova, alături de moaștele *Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou* este o mare binecuvântare pentru noi toți: ierarhi, cler, viețuitori ai mănăstirilor și credincioși pelerini.

Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou era vlah (român) de neam și s-a născut într-un sat din sudul Dunării, Basarabi, aproape de orașul Ruse din Bulgaria de azi, pe atunci parte a *Țaratului româno-bulgar* de Târnovo (secolele 12-13).

Despre Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou se știe că, încă din copilărie, păstor fiind pentru oile și vitele consătenilor săi, împărțea cu cei săraci venitul câștigat. Era atât de sensibil și de milostiv în sufletul său, încât se spune că ani de-a rândul s-a pocăit și a plâns pentru că din greșeală a călcat cu piciorul peste un pui de pasăre și l-a strivit.

Mai târziu a devenit monah într-o mănăstire, apoi a viețuit ca pustnic într-o peșteră, lângă râul Lom, în post și rugăciune. Mai știm despre el că, atunci când și-a simțit sfârșitul aproape, s-a așezat între două lespezi de piatră, care simbolizau sicriul, dându-și sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Trupul său neputrezit a fost descoperit în chip minunat și a început să fie cinstit în satul Basarabi și în tot ținutul acela. Moaștele sale au fost aduse în București în anul 1774 și au rămas, până astăzi, în această Catedrală mitropolitană și apoi patriarhală (1925).

Sfânta Muceniță Filofteia, ale cărei moaște sălășluiesc prin voia lui Dumnezeu la Mănăstirea Curtea de Argeș, s-a născut în aceeași zonă ca și Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou, aproape de Târnovo, într-o familie de țărani creștini (se pare că mama sa era vlahă). Crescută în dreapta credință și în evlavie de către mama sa, copila a deprins repede dragostea pentru Biserică și mila față de cei săraci și necăjiți. Rămasă orfană de mamă, în pofida vârstei fragede și-a păstrat cu statornicie credința și deprinderea faptelor bune, iar mai presus de toate *iubirea milostivă pentru săraci*, chiar cu prețul suferințelor și al morții, fiind numită în slujba acatistului: „*feciorie, cu milostenie însoțită*” sau „*chip al milei și al dragostei creștine*”. Cu toate că simțea răutatea tatălui său și a mamei sale vitrege, ea nu a răspuns la răutate cu răutate, ci a învins duhul răutății și al violenței prin smerenie, răbdare și bunătate.

În viața **Sfântului Ierarh Dionisie, Episcopul Cetății Albe**, s-a împlinit cuvântul Scripturii: „*smerenia trece înaintea mării*” (Pilde 15, 33). Chipul luminos al Sfântului Ierarh Dionisie, Episcopul Cetății Albe, a rămas întipărit în evlavia poporului ca fiind unul dintre cei mai iubiți clerici români din Basarabia, din secolul al 20-lea. Rugător fierbinte, duhovnic înțelept și părinte milostiv, Sfântul Ierarh Dionisie a fost în același timp un bun organizator, ctitor de biserici și mănăstiri, patriot român devotat și luptător pentru Marea Unire din 1918. A fost canonizat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în 25 octombrie 2018, când s-au împlinit 100 de ani de la Marea Unire din 1918, iar duminică, 27 octombrie 2019, aici la București, va avea loc Proclamarea canonizării sale.

Iubiți pelerini,

Anul acesta, 2019, în care Biserica Ortodoxă Română omagiază *Satul românesc*, am ales ca la hramul de toamnă al Catedralei Patriarhale să ne rugăm împreună în prezența acestor trei mari sfinți: *Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou*, *Sfânta Muceniță Filofteia* și *Sfântul Ierarh Dionisie al Cetății Albe*, **toți trei născuți și crescuți în lumea satului**, acolo unde se cultivau virtuțile cele mai folositoare: *dreapta credință, smerenia, bunătatea inimii, jertfelnicia, răbdarea și nădejdea*.

Dar, pe lângă faptul că s-au născut la sat, cei trei sfinți au în comun *smerenia, milostenia, sfințenia vieții și darul sfânt al vindecărilor de boli sufletești și trupești*, fiind numiți de popor „*făcători de minuni*” sau „*vindecători*”.

Vindecările și minunile pe care acești sfinți le-au săvârșit sunt cunoscute de credincioși din diferite locuri, aceștia dând mărturii neîncetate despre minunile lor, prin care lucrează harul și iubirea Preasfintei Treimi față de oameni.

Iubiți pelerini,

În aceste zile de binecuvântare și de bucurie pe care ni le oferă Hristos Domnul prin sfinții Săi, vă felicităm pe toți pentru venirea dumneavoastră la București și ne rugăm Preamilostivului Dumnezeu să vă răsplătească evlavia și osteneala cu darurile Lui cele bogate și folositoare, cu sănătate și înțelepciune, cu pace și bucurie, cu ajutor în familia și în activitatea dumneavoastră, cu ani mulți și binecuvântați, pentru a spori în credință și în iubire frățească, în sfințenie și fapte bune, spre slava Preasfintei Treimi, spre bucuria sfinților și spre dobândirea mântuirii.

† DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

-
- basilica.ro